

Патриотъ.

Отколѣ слънцето заседна,
 Настана нощна тишина,
 И задъ гората близосѣдна
 Погледна пълната луна.

Тя съсъ заритѣ си огрѣла
 Върху зелената трѣва,
 Дружина вѣрна тамъ седѣла
 Съ войвода патушна глава.

Прохладенъ изворъ тамъ извира,
 Като на огънь варево,
 А сѣнка дългнеста простира
 Зелено буково дърво.

Войвода дума на дружина:
 Почакайте подъ този букъ;
 За малко врѣме ще замина,
 Че пакъ ще ви намѣря тукъ.

И става той самси тогава;
 На рамо пушка си качи,
 На поясъ револверъ запава,
 И мигомъ се отдалечи.

Върви той бърже прѣзъ гората
 Минава много трапища,
 И се прѣхвърля прѣзъ водата
 Въ дълбокитѣ ми долища.